

πρόσωπα τῆς Ἀθηναϊκῆς ἀριστοκρατίας ἀναμεμιγμένα. Θὰ καταπλήξῃ, θὰ συναρπάσῃ τὸ νέον ἀνάγνωσμά μας, ἢ «*Νινῆ*».

[Αἱ ἑννέα ἐκ τῶν ἑνδεκα ἐφημερίδων τῶν Ἀθηῶν.]

X

Μετὰ τρεῖς μῆνας.

«*Νέος καλλιτεχνικός ἀστὴρ* θὰ ἀνατείλῃ αὐριον ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ «*Βαριετέ*». Ἡ περικαλλὴς κυρία *K** ἀπεφάσισε νὰ ἀνέλθῃ ἐπὶ τῆς σκηνῆς καὶ θὰ ἐμφανισθῇ διὰ πρώτην φοράν, ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον *Μαριάνθη Ὑακίνθου*, εἰς τὴν «*Κυρίαν τοῦ Μαξιμ*». Πολλὰ τὰ καλὰ λέγονται. Ὅλα τὰ εἰσιτήρια ἐξηγντλήθησαν ἤδη».

[Ἡ συνέχεια εἰς τὰ παρασκήρια τοῦ θεάτρου, εἰς τῆς μυραρίας καὶ τὰ αὐτοκίνητα.]

XI

Εἰς τὸ *Ντιορέ*.

Ἡ *γνωστὴ γεροντοκόρη* (βαίνοσα ἤδη πρὸς τὸ 52ον φθινόπωρον). Καλέ, ἐφαίνεται ἀπὸ μικρὴ ὅτι θὰ ἐγίνετο ἡθοποιός. Ἡ μητέρα τῆς μοῦ ἔλεγε ὅτι ἡ *Νινῆ* εἶχε πάντοτε μεγάλην κλίσην εἰς τὸ δράμα. Μὰ αὐτὴ ἡ κλίσις. θεέ μου! θαύματα κάνει.

Ὁ *κριτικός* (διοπιροφόρος καὶ ἀνθοφορῶν). Μεγάλῃ ἡθοποιός, ἀφοῦ μπορεῖ τὸ δράμα νὰ τὸ μετατρέπῃ εἰς κωμωδίαν καὶ τὴν κωμωδίαν εἰς δράμα.

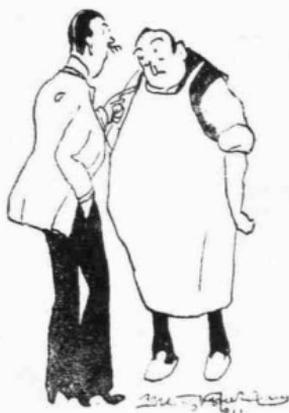
Ἡ *γεροντοκόρη*. Νά! Κατὰ τὴ φωνή... Ἡ *Νινῆ*...

[*Περονῆ ἢ Νινῆ* ἐφ' ἀμάξης. Ὑποτίθεται ὅτι εἶνε ἡ *Νινῆ*, διότι ἐν τεράστιον καπέλλο, τὸ ὁποῖον ἀρχίζει ἀπὸ τὸ ἐν μέρος τῆς ἀμάξης καὶ φθάνει εἰς τὸ ἄλλο, ἀποκρύπτει ἐντελῶς τὸ πρόσωπον].

Ἡ συνέχεια αὐτὴν τὴν φοράν εἰς τὸ Παλαιὸν Φάληρον. Εἶνε ἐλευθέρα ἢ φαντασία τοῦ ἀναγνώστου νὰ συμπληρώσῃ τὸν ἑνδεκάλογον τῆς ἐξελιξέως ἑνὸς τόσοσῶ μεγάλου καλλιτεχνικοῦ ταλάντου...

[18 Αὐγούστου 1911.]

Δ. Ι. Κ.

Δαμπρὰ συνεννόησις

Ὁ κύριος. — Ἄκουσε, Γιάννη! ἀπόψε ποῦ θὰ ἔχω καλεσμένους στο τραπέζι, θὰ σε φωνάξω Ζάν. Ἄκουσες;

Ὁ ὀπηρέτης. — Πολὺ καλὰ, ἀφέντη. Κ' ἐγὼ πῶς θὰ σὰς φωνάξω;

Ὁ κύριος (μὲ θυμόν). — Βλᾶκα!

Ὁ ὀπηρέτης. — Βλᾶκα; Πολὺ καλὰ, ἀφέντη...